

NAŠE

ročník 2 číslo 9 červenec 2024

NADĚJE

VLASTENECKÝ MĚSÍČNÍK JDOUCÍ **ZLEVA** PROTI PROUDU

ZRODIL SE JIHOČESKÉ STAČILO!

Levicová čtyřkoalice hrozbou pro absolutismus ODS Martina Kuby?

Ve čtvrtek 20. června v Českých Budějovicích byly na tiskové konferenci podepsány koaliční smlouvy čtyř stran (KSČM, ČSSD, ČSNS a SD-SN). Ty se nejen ucházejí o místa v krajském zastupitelstvu, ale chtějí obrátit poměr sil v Jihočeském kraji doleva. Navazují tak na slibný comeback české levice v evropských volbách pod vedením Kateřiny Konečné v koalici STAČILO!

Úspěch i v jižních Čechách není nereálný, vezmeme-li v potaz, že Jihočeský kraj překročil v evropských volbách republikový průměr a vyšplhal se přes 10 %, právě ve prospěch STAČILO! Jihočeská odnož jen nekopíruje složení koalice pro celostátní volby. Po evropském úspěchu projevuje vůli se nadále spojit a navázala spolupráci s ČSSD expremiéra Jiřího Paroubka. A nejen to, na kandidátce je mnoho nezávislých osobností.

Za KSČM koaliční smlouvu podepsala místopředsdkyně Marie Pěničková, za jihočeskou KSČM předsdkyně a exosplankyně Alena Nohavová. Za ČSSD předseda Jiří Paroubek a současný krajský zastupitel Petr Sojka. Za ČSNS předseda Michal Klusáček a za jihočeskou část Ivan Fabián. Jako náhradník za

SD-SN Aleny Dernerové se dostavil místopředseda Petr Heinzl.

Tváří kandidátky v našem kraji bude 37 letá praktická lékařka a trojnásobná matka ze Soběslavi - Kateřina Jirousová, která mj. působí v zastupitelstvu svého rodného města. Na druhém místě ji doprovází právnička Jana Turoňová, vyloučená „šmardovci“ ze SOCDEM, pro nepohodlné a příliš opozičně laděné názory. Obě ženy jsou bez politické příslušnosti. Kandidátku pak doprovází celá škála profesí a odborníků: od titulovaných - docent a emeritní rektor VŠ, doktoři práv, inženýři, učitelé, doktoři medicíny, veterinář, až po dělníky,

zdroj: redakce

POMOZTE NADĚJI PŘÍSPĚVKEM NA ÚHRADU TISKU

Noviny tvoříme jako samizdat, bez nároku na honorář.
I pár korun udělá desítky kusů svobodných listů.

Transparentní účet č.:

328149677/0300

živnostníka, studenta, zemědělce, technika a fyzioterapeuta.

Hlavními body programu je pro jihočeské STAČILO! především restart sociální politiky, která dosud dle jejich tvrzení byla stávajícím vedením kraje dělána především s účelý marketinku, ale nebyla uplatňována skutečně pro všechny. Je nutné reflektovat i fakt, že reálné mzdy v Jižních Čechách klesly na úroveň roku 2017. Chtějí pomoci vytvářet nová pracovní místa, ale především se zaměřit na děti – podpora kroužků, ale i placení obědů všem dětem ze sociálně slabších rodin, namísto žebračkových a nedostatečných sbírek. Chtějí říci jasné STAČILO! nedostatku zdravotního personálu v nemocnicích, čekacím lhůtám, nedostatku pediatriů. To chtějí řešit nastavením podmínek tak, aby mladí lékaři neměli důvod odcházet za prací do Prahy nebo do zahraničí. Odmítají propagaci LGBTQ+ komunity na školách, stejně jako jakoukoliv jinou politickou propagandu.

Ve vztahu k minulosti chtějí v kraji navázat na vysokou míru investic která se za nynější vlády pravice zmenšila a projedla. Stejně tak říkají STAČILO! lobbistům navázaným na krajské peníze daňových poplatníků. Tato lobby je dnes již neoddělitelnou součástí ODS a je pohrobkem privatizace 90-tých let. Součástí programu jsou i plány na rozvoj kvalitní infrastruktury (trasa ČB – Písek, pohraničí), nebo podpora zemědělské soběstačnosti a drobných českých zemědělců i živnostníků, stejně jako opravdu systémové řízení kraje založené na subsidiaritě.

Detailní program koalice má 28 stran čistého textu. Tento rekordně propracovaný a detailní dokument si jihočeské STAČILO! bere jako závazek ke všem občanům. Chce prokázat svou kvalifikaci a zároveň dát voličům konkrétní plán práce, ze kterého už se nedá tak vykličkovat, jako jen z několika laciných hesel.

šefredaktor Richard Štěpán

STAČILO!

jihočeská koalice: KSČM, ČSSD, ČSNS a SD-SN

zdroj: redakce

KRAJSKÉ SOCIÁLNÍ ZŘÍZENÍ V KRIZI

PETR SOJKA

krajský zastupitel, člen ČSSD

Vážení čtenáři,

Ve svém článku se chci poohlédnout po palčivých neduzích sociální problematiky, které nás jako společnost obklopují.

Celý rozsah sociální problematiky si vždy musíme rozložit do několika podskupin, ale tou podle mého nejbolestivější skupinou, kterou se musíme zabývat, jsou senioři. Jistě máme i sociální problémy v oblasti rodin, především neúplných, v oblasti různých etnik, ale senioři jsou dnes tou nejohroženější skupinou. A přitom právě oni nám zanechali svojí prací veškeré naše současné bohatství. Proto je naší povinností se o ně, když již nemohou sami, postarat. Ostatně i proto, že lidská populace stárne a čím víc mladých lidí nemá možnosti se o své blízké postarat a velmi často i senioři žádnou rodinu již nemají. Proto je na nás, abychom této situaci šli naproti a řešili ji.

Tím docházíme k jednomu z palčivých témat, a tím jsou nedostatečné kapacity v domovech pro seniory. Ke zlepšení situace může hodně pomoci spolupráce kraje s městy a obcemi. Máme připravený plán, který bychom chtěli v rámci krajského mandátu po volbách v roce 2024 naplnit. S ním Vás budu postupně seznamovat dalších článcích. Určitě podporuji i terénní sociální službu. Terénními službami se rozumí služby, které jsou osobě poskytovány v jejím přirozeném sociálním prostředí. Hlavním cílem terénních služeb je podpora soběstačnosti a samostatnosti člověka v jeho vlastním, přirozeném prostředí. Protože doma se každý senior cítí nejlépe. Aby terénní sociální služby dobře fungovaly, musí k tomu být dobře nastavený systém a dostatečná kapacita personálu. I toto je oblast, kterou bych řešil v případě získaného mandátu do krajského zastupitelstva.

Dalším zásadním problémem našeho kraje je nedostatečná kapacita v hospicové péči. Musím podotknout, že tato část problému se dotýká po psychické stránce nás všech. Musíme si připustit, že i my bohužel někdy budeme potřebovat hospicovou péči pro sebe nebo pro někoho z okolí. Musím zde vyzdvihnout Hospic sv. Jana N. Neumanna v Prachat-

icích, se kterým mám osobní zkušenost. I pro tento druh problému máme připravené řešení.

Vedle péče o seniory vidím velký problém i na přesně opačném věkovém spektru, tam, kde se to dotýká lidí, kteří sami nemohou svoji životní situaci ovlivnit. Jde o děti z dětských domovů. Většina dětských domovů trpí nedostatkem finančních prostředků. Mají velmi omezené prostředky na opravy a rekonstrukce, o výletech, kroužcích a dalších aktivitách dětí ani nemluvíme. A přitom právě tyhle děti by měli mít co nejvíce aktivit mimo dětský domov, aby se tak přirozeně začleňovaly do běžných dětských kolektivů a lépe se tak připravovaly na budoucí běžný život mimo domov. Jen díky kvalifikovanému personálu mají děti v dětských domovech příjemnější život. Samozřejmě je vždy dobré, když se děti z dětského domova dostanou do pěstounské péče nebo k adopci. Ne všichni ale mají to štěstí. A proto je potřeba právě těmhle dětem dát co největší péči. Oni si svůj osud nevybraly a je na nás, jak jim dokážeme pomoci se s ním prát. I pro tento závažný společenský problém máme řešení.

Na závěr bych Vám chtěl popřát krásné prožití letních prázdnin s možností trávit čas se svými nejbližšími pro načerpání energie a hodně zdraví.

zdroj: Petr Sojka

ŘEPORYJSKÁ ŠKODNÁ ŘÁDÍ V ČESKÉ KOTLINĚ

V české kotlině opět řádí nebezpečný kus černé zvěře. Nejčastěji se zdržuje v Řeporyjích v místním chlěvě ODS, odkud podniká výpady proti mírumilovnému českému lidu:

*“Vystřílet vás bezcenný český mr*ky, hodit vás z útesu. Já jsem víc než tydle lidi, makám na vás zku*vený Čechy!”*

“Češi jsou nejhorší národ, já bych je všel!”

“Češi by potřebovali válku, jó prostě vás Čechy v noci vyhnat z baráků, zabít dítě, ženu podříznout, vole, zapálit vám barák a kopat vás do prdele!”

“Já bych chtěl vyhlásit válku Rusku!”

“Já bych dal všechno Ukrajincům a nic Čechům.”

“Bezcenný Češi nevděční!”

Poté co saxofonista Felix Slováček vystoupil na 1. máji po boku Kateřiny Konečné napadl jeho nemocnou dceru Novotný těmito slovy:

“Dávám mu pokoj asi rok a půl co vím, že mu zemře dcera. Anička, bohužel, nemá žádnou šanci. Ale tohle přehnal.”

*Autor: Pavel Novotný (ODS)
starosta Praha-Řeporyje*

*Petr Pavel na návštěvě v kanceláři Pavla Novotného
zdroj: Facebook Petra Pavla*

Výkonná rada ODS po jednání zamítla vyloučení Pavla Novotného z řad ODS. Jeho výroky totiž neodporují hodnotám ODS. Podobný názor má i policie České republiky, která odložila stíhání řeporyjce ve věci podněcování nenávisťi vůči národu, etniku nebo jiné skupině osob. “Mám ochranu pětikolky”, vysmál se řeporyjec poté, co bylo jeho stíhání zastaveno.

Vyzývat k podřezání českých lidí či přivolávat smrt vážně nemocnému člověku zjevně není něco, čím by se orgány činné v trestním řízení měly zabývat. Že jiní dostali 5 let natvrdo za slova o naházení senátorů do Vltavy, to je v pořádku. Nemají co nenávidět naši dobrou vládu a parlament, které nás vedou k prosperitě a pokroku. Pokud se objevujete na demonstracích

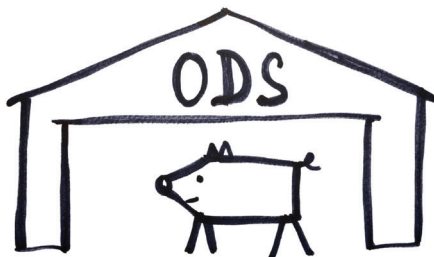
*Petr Fiala “na jednom” s Pavlem Novotným
zdroj: Facebook Petra Fialy*

proti vládě, dostanete flastr jen to hvízdne. Stačí nosit nevhodné nášivky nebo svalovat vinu Katyňského masakru na německé nacisty.

Premiér Fiala řeporyjského rezidenta za jeho výroky opatrně napomenul. Zato jeho stranická kolegyně Jana Černochová se ani netají s tím, že je jí Novotný sympatický a že je rozhodně proti jeho vyloučení z ODS. Novotný jen říká to, co Fiala a celá jeho vláda vysílá svými signály. A tak by byla škoda, aby se vláda takového tlumočníka zbavila. Když tohle všechno projde Novotnému, nebudou mít žádné problémy ani ministři.

Jenže taková vulgarita a výzvy k násilí linoucí se z Řeporyj mohou mít i vážné následky. Stačí se podívat na Slovensko, k čemu vedlo hysterické vyvolávání nenávisťi médií a aktivistů proti Robertu Ficovi. Našel se šílenec z řad prozápadních fanatiků a šel na Fica střít. A po atentátu se hned z médií ozvalo: “pojdme se usmířit.” A usmíříme se tím, že se bude Fico omlouvat - zřejmě za to, že atentát s těžkým poškozením zdraví přežil.

A budou následovat další lidské škody, pokud všichni čeští i slovenští řeporyjci budou dál útočit. A tak věříme, že se i v dnešní době najde odvážný Bivoj, který tuto škodnou přivede ke spravedlnosti. *Autorský článek redakce*

zdroj: redakce

HODNOCENÍ VOLEB DO EP A HLASOVÁNÍ V RADĚ EU

LUBOMÍR PÁNA
emeritní rektor, kandidát STAČILO!

Hodnocení voleb v ČR omezím jen na dvě čísla. Politické strany vládní koalice prohrály s opozicí v zastoupení europoslanců 9 : 12. Ještě markantnější je prohra, pokud voličské hlasy převedeme na možné získané mandáty do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Zde by vládní koalice získala pouze 82 křesel proti 118 křeslům ostatních stran.

Domnívám se, že celkově volby do EP nezměnily nic. Opět se do čelných funkcí derou ti, kteří jsou za současný stav EU zodpovědní a ti nejsou schopni sebereflexe a změny směřování EU. Ještě uplyne nějaká doba, kdy se EU v této podobě rozpadne sama od sebe a na jejích troskách vznikne evropské společenství zemí nového typu, společenství suverénních států na bázi hospodářské, politické a vojenské spolupráce.

Vyvozovat závěry je tudíž obtížné. Navíc všichni dobře víme, že EU a státy EU se rozhodují až jako druhé v pořadí – za USA. Proto pro vývoj v těchto státech budou rozhodující prezidentské volby v USA.

Jak funguje a bude fungovat demokracie v EU si uvedme na příkladu Hlasování v Radě EU. Pravidla hlasování jsou stanovena v článku 238 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU). Smlouva stanovuje tři pravidla hlasování. Rada rozhoduje většinou hlasů svých členů (těch je v současné době 27), kvalifikovanou většinou a jednomyslně.

Kolik hlasů mají jednotlivé státy? Německo, Francie, Itálie 29; Španělsko a Polsko 27; Rumunsko 14; Nizozemí 13; Belgie, Česko, Maďarsko a Portugalsko 12; Bulharsko, Rakousko a Švédsko 10; Dánsko, Irsko, Chorvatsko, Litva, Slovensko a Finsko 7; Estonsko, Kypr, Lotyšsko, Lucembursko 4; Malta 3.

Avšak, je-li akt přijímán na základě návrhu Komise, pak je akt přijímán kvalifikovanou většinou a k jeho přijetí je potřeba nejméně 260 hlasů (z celkového počtu 352) vyjadřujících kladné stanovisko většiny členů, tj. 14 členů z 27.

V některých případech je vyžadována tzv. jednomyslnost. Ale i v jednomyslném hlasování jsou dva háčky. První háček je v tom, že zdržení při hlasování není překážkou k přijetí aktu (článek 238, odst. 4 SFEU). Druhý v tom, že je jednomyslnost vyžadována jen tehdy, když Rada přijímá akt, který představuje změnu návrhu komise (čl. 293 odst. 1 SFEU). Takže když chcete změnit návrh (v oblasti harmonizace daní, sblížení legislativy, některá opatření sociální politiky a ochrany životního prostředí) nikým nevolené Komise, tak stačí jeden stát proti a návrh Komise se nemění.

Není-li akt přijímán na základě návrhu Komise, pak je potřeba nejen nejméně 260 hlasů, ale také dvě třetiny hlasů členů, tj. 18 členů z 27.

Zdá se vám to nepřehledné a zamotané? To není náhoda, takto nepřehledných a zamotaných pravidel a přijímaných usnesení mnoho. Podstata Evropské unie se nemění. Jen chce ještě více centralizace a dokonce chce sebrat státním práva veta, za podpory mimo jiné prezidenta a vlády ČR.

zdroj: Bibliografie dějin Českých zemí

EMIL FAFEK: VE STŘEHU!

**stálá
výstava
DK Metropol***

**galerie
Nahoře**

zdroj: Budějovický infodník

Narodil se v Kuří v Říčanech, a když mu bylo čtrnáct let, jeho otec zemřel. Učil se velmi dobře, ale na gymnázium nemohl ani pomyslet, protože jeho maminka by ho jako uklízečka na studiích neudržela. Vyučil se retušérem v tiskařském závodě V. Neubert a synové na Smíchově. V roce 1942 byl totálně nasazen do Německa, odkud utekl na jaře 1944 zpět do Prahy a pracoval na černo u firmy FOTO-STYL-DĚTI na Jungmannově náměstí.

Emil Fafek byl vášnivý fotograf-samouk. Fotografoval od svých patnácti let dvoukouk zrcadlovkou Embirflex a jeho prvními publikovanými fotografiemi se staly záběry havarované tatrovky na Plzeňské ulici v Praze, poblíž místa, kde bydlel.

Avšak zásadní fotoreportérskou výzvou byly pro něj dny Pražského povstání v květnu 1945, které odstartovaly jeho profesionální fotoreportérskou dráhu. Bohužel o mnoho záběrů přišel, když ho při požáru Staroměstské radnice zastavila hlídka povstalců a donutila ho filmy osvitit. Přesto v prvním čísle nově vzniklého deníku Mladá fronta, který vyšel již 9. května 1945, se dvě jeho fotografie objevily. Třiatřicetiletý Emil Fafek přijal záhy nabídku stát se kmenovým fotoreportérem Mladé fronty a zůstal pak tomuto deníku věrný přes čtyřicet let.

Za dobu svého celoživotního působení v Mladé frontě (kolegové ho nazývali Fačča) se stal Emil Fafek obrazovým kronikářem poválečného vývoje naší země. Kromě Pražského povstání zachytil únorový komunistický převrat v roce 1948, budovatelský elán na stavbách mládeže, výstavbu těžkého průmyslu, socializaci venkova, světové festivaly mládeže a

studentstva počínaje pražským v roce 1947 či všechny spartakiády na Strahově. Dokumentoval také srpnovou okupaci v roce 1968 a pohřeb Jana Palacha, ale tyto snímky byly zveřejněny až po listopadu 1989. Jako fotoreportér-denikář zaznamenával nejen všední zpravodajské události, ale i absurdity a humorné situace, jaké život nikdy nepřestává psát.

Nicméně jeho největší vášní bylo fotografování sportu. Společně se svým redakčním kolegou Emilem Pardubickým se stal čelním představiteltem poválečné sportovní fotografie v Československu. V roce 1964 získal v soutěži World Press Photo v kategorii Sport třetí místo za snímek Schroifova specialita, na němž zachytil brankáře Slovanu Bratislava při neobvyklém zákroku. Mezi jeho nejznámějšími sportovní snímky patří i fotografie Emila Zátopka. V knize Emil Zátopek a sport objektivem Emila Fafka a jiných (2001) je dokonce označován za letopisce Zátopkova života a kariéry.

V roce 1985 vydala Mladá fronta jeho monografii Emil Fafek / 40 let fotoreportérem, kterou připravil společně s redakčním kolegou Ondřejem Neffem. Úvodní text připomíná i jeho profesní motto „být stále ve střehu“. Nejde jen o pohotovost zaznamenat vrcholný okamžik zajímavého děje. V každém snímku musí být něco, co přesahuje možnosti pouhé pohotovosti a všeho si všimne jen člověk, který citlivě vnímá nenápadné, ale přitom významné okamžiky života.

Fotografický odkaz Emila Fafka ukazuje, že „ve střehu“ byl po celý svůj dlouhý profesionální život a řada jeho fotografií se natrvalo zapsala do historie československé fotožurnalistiky.

Marie Šusterová (dcera)

*** V Č. Budějicích do 7. srpna**

GALLERY

zdroj: Leica Gallery Prague

JAK SE NYNÍ ŽIJE V RUSKU MLADÉMU ČECHOVI

V českých médiích a na sociálních sítích se Ruská federace vyobrazuje jako „totalitní říše zla“, kde nic není, lidé jsou bez peněz a žijí v zemljankách. Dozajista každý z nás podobné zprávy zaznamenal.

Zní to možná neuvěřitelně, ale Rusko je dnes nejvíce sankciovanou zemí světa. Proti Rusku bylo uvaleno 3x více sankcí než proti Íránu za 40 let! Ačkoliv by si to Západ moc přál, protiruské sankce nemají požadovaný efekt a na život v Rusku to nemá vliv. Naopak, nastartovala se domácí ruská výroba. Potvrzuje se, že ruská ekonomika je natolik silná, že dokáže čelit celému kolektivnímu Západu (který se tak chlubí svou ekonomickou vyspělostí).

Letos to jsou 3 roky, co žiji v Rusku. Až na nějaké drobnosti z každodenního života byste nepoznali rozdíl před a po sankcích. Iphone, Nestle, Unilever, Coca-Cola, česká piva (Gambrinus, Budvar, Pilsner Urquell), Haribo, Nescafe, Barila, Kotanyi - všechny tyto a jiné západní značky koupíte. Některé značky se pouze přejmenovali - Activia na „Aktibio“, Tchibo na „Tibio“, Zara na „Maag“, Reserved na „Re“, McDonald's na „Vkusno i točka“ atp. Také je potřeba doplnit, že ruské a běloruské potraviny jsou kvalitnější, proto ani nevdají, jestli nějaká západní značka z obchodů zmizela. Ceny bydlení a energií jsou tu mnohonásobně nižší, než v České republice. Ve Volgogradu, kde nyní bydlím, platím celkem za všechny energie (voda, teplo, elektřina, plyn) přibližně 650 Kč měsíčně!

Co se týká života v Rusku celkově, tak to vás dozajista změní. Začnete se dívat na svět a na život jinak. Pochopíte, co je důležité doopravdy. Můžete tu potkat nejen Rusy, ale i lidi různých národností a náboženského vyznání. Dříve jsem třeba islám vnímal řečnickem, ne úplně dobře. Ale v Rusku jsem získal jednoho z mých lepších přátel - je to muslim z Uzbekistánu. A to není samozřejmě jen o tom. Lidé jsou tu přátelštější, nesetkal jsem se s žádnou nenávisťí jen kvůli tomu, že jsem Čech. Tímto straší pouze v médiích. V ČR se, bohužel, setkáváme

s rusofobií. Tady „čechofobie“ nebo nějaká jiná „fobie“ není. Rusko je zároveň zemí, kde se můžete skutečně realizovat. Zároveň se naučíte trpělivosti, například vzdálenosti jsou tu pro Čecha nebo Slováka naprosto nepředstavitelné. Pro Rusy je třeba i 400 km blízká vzdálenost. Někdy vzpomínám, jak se mi 100 km z Plzně do Prahy zdálo daleko.

Nyní žiji ve Volgogradu a studuji na Volgogradské státní univerzitě. Město jsem si vybral kvůli svému historickému významu: je to přece město-hrdina Stalingrad! Být na těch místech, kde se kovalo vítězství sovětským národem je nepopsatelné. Socha „Matka Vlast volá!“ Vás uchvátí svou majestátností. Také se mi líbí, že se v Rusku podporují tradiční hodnoty. Není tu propaganda žádného nesmyslného LGBT, „manželství pro všechny“ a tak podob-

zdroj: Jakub Zieba

Vydává měsíčně zdarma Naše naděje z. s. nákladem 25 000 ks.
Tel.: 704 772 533 adresa redakce: Hlincová Hora 19, PSČ: 373 71
mail: nase.nadeje.redakce@gmail.com Šéfredaktor - Richard Štěpán
uzávěrka proběhla 26. 6. 2024

ně. Líbí se mi vlastenectví a výchova k němu. Také to, že se tu ctí a chrání historická pravda a paměť. Líbí se mi normalnost společnosti. Člověk je tu zároveň svobodnější – to ale asi musíte žít nějakou dobu v Rusku, abyste to pocítili. Když navštěvují po nějaké době ČR, ten rozdíl je znát.

Velice mi vadí rusofobie a nenávisť vůči Rusku a Rusům, která se v ČR žíví a podporuje. Vadí mi lži, které se o Rusku říkají. I Rusko, stejně jako každá jiná země, má své problémy. Ale to, co se říká v českých médiích, absolutně neodpovídá realitě! A to je právě jeden z důvodů, proč jsem se rozhodl začít natáčet videa na YouTube. Na svém YouTubeovém a Telegramovém kanálu ukazují život v Rusku

pravdivě: jak to tady vypadá, co se tu děje, co navštívit. Rusko se dynamicky rozvíjí, staví se nové bytové komplexy, silnice, obnovuje se vozový park MHD, rozvíjí se cestovní ruch a tak dále.

Pokud se vám líbí Rusko a váháte, tak má rada zní: „neváhejte“. Určitě se do Ruska podívejte alespoň v rámci cestovního ruchu. Prakticky jakékoliv místo v Rusku se vám bude líbit. Zkrátka, v Rusku se žije minimálně stejně tak dobře, jako v ostatních zemích!

Jakub Zieba

bloger, člen krajského zastupitelstva v Plzni

Setkání k připomínce památky a odkazu

Mistra Jana Husa

kdy: v sobotu 6. 7. 2024

kde: v Táboře na Pintovce v lesoparku

Následně představení levicově vlastenecké kandidátky do krajských voleb.
Nebude chybět ani živá hudba. Pořádá KSČM

Archiv všech vydání najdete na: www.nasenadeje.mylide.cz

POMOZTE NÁM ŠÍŘIT NADĚJI

Chcete nám pomoci? Oceníme pomoc s roznosem či článkem.

tel: 704 772 533 email: nase.nadeje.redakce@gmail.com

Naše Naděje

MY, LIDÉ

